

lesarabrøv

Tað er munur, tað fer at prógvast!

At tað er ymiskt, at munur er á hugsunnarhættum, ealistiskum sansum og arbeiðshættum, hjá mannólkum og konufólkum, vitast ikki.

Vit í javnaðarfl. kunnu rísa á munin, ígjøgnum okkara kvinnuliga umboð skúlamálum. Tað er skil í i, sum Marita Petersen ber fram og arbeiðir við.

Áttu vit, fyrri árum síðan, eina Maritu Petersen at umsita skúlamál her á landi, — so var okkara skúlaverk als ikki ein slikur figgjarligur kleppur fyrri okkara samfelag í dag, við so syrgiligum og dýrum fakligum úrsliti og tilvildarliga lögðum skúlum og kappingin um hvør ið kundi flotta sær mest

við teimum dýrastu útbúgvingartilboðunum og luksusskúlabýgningum.

Lítið skil hevur rátt innan skúlaverkið, tað er vist, og at alt okkara skúlaverk og útbúgvingarstøði má endurskoðast og broytast frá botni av, er heilt greitt.

Og at stovnar innan skúlaverkið hava stungið seg upp í teimum tíðum, tá einki var óført, men sum als einki grundarlag er fyrri, er einki at ivast í. Sum eitt dømi er tað meiningssleysa við eini undirvisingarmiðstöð fyrri lærarar, sum er so dýr og skilaleys sum hon er, tá vit frammanundan hava eitt væl útbyggt og væl-virkandi landsbókasavn, sum henda miðstöð nú er við at taka stóðið undan, tí tað er heilt greitt, at okkara litla land ikki hevur ráð at hava fleiri bókasøvn fyrri tær somu bókurnar, — umframt at landsbókasavnið fevnir um so nógvvar aðrar bókur enn barna- og undirvisingar-amboð, sum er tað henda miðstöðin fyrri lærarar fevnir um, og sum bert er opin í skulatiðini hjá bæði lærarum og børnunum.

Skilabatur mátti verði at broytt hesa dýru skipan aftur til eina realistiska skipan, og bygt okkara

landsbókasavn út, — á tað tørvandi stóði sum grundarlag var undir. Tað kann ikki vera meining í at landsbókasavnið skal skerjast niður figgjarliga, og seta annan stovn, sum dukkaður er undan kavi, og sum er miðvist rættadur til bert ein litlan part av fólkinum, — og tá serstakliga ikki er grundarlag fyrri hesum stovni, og ringar figgjarligar umstøður innan skúlaverkið.

Tá nú øll skulu spara, so er nærliggjandi fyrst at spara tað, sum sparast kann uttan serlig árin fyrri fólkið, burtur fyrst, eisini innan skúlaverkið, sum inntil nú hevur verið nógv skánað í mun til aðrar sektorar í landinum, men at hesir sektorar hava spart í skilaloysi eru nógv tekin í sál og mána uppá.

Ti er tað so hugaligt at Marita Petersen við sinum skilagóða umdømi og logiska og realistiska umtanka, vónandi fer at umskipa okkara undirvisingaróki til frama fyrri okkara børn og skúlasøkjandi unga fólk.

Vit geva henni okkara fulla álit og ivast ikki í at hon fer at realisera og menna okkara skúla- og undirvisingaróki.

K.V.

Leiðari av
Roknskapardeildini

Til roknskapar- og bókhaldsdeildina hjá Klaksvíkar kommunu verður søkt eftir dagligum leiðara.

Starvið, sum kann verða broytt, fevnir í lútuni um:

- at standa fyrri dagliga bókhaldinum,
- at gera neyðugar figgjarætlanir og roknskapir,
- at taka sær av allari figgjarligari ráðlegging við teimum neyðugu sundurgreiningum,
- at taka sær av øllum viðurskiptum millum kommununa og figgjarstovnarar,
- at standa fyrri øllum innheitingum í kommununi.

Starvið hevur beinleiðis tilvísing til býráðsskrivarar, og skal hann, ið settur verður, verða í hansara stað, tá hesum berst frá.

Krøv til umsøkjaran:

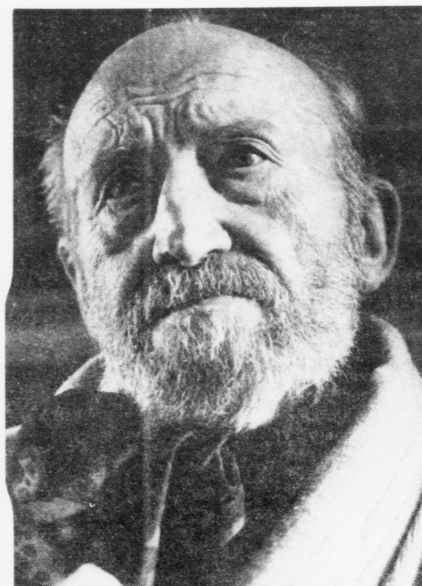
Hægri figgjarlig-, juridiska- ella fyrisitingarliga útbúgving, innlit í almennari fyrisiting annars og kunnleika til gerð av figgjarætlanum, figgjarstýring v.m. Ein vissur kunnleiki til EDV er eisini ynskiligur.

Starvið, sum er eftirlønargevandi, er lønt í 30. lønarflokk í sáttmála millum Klaksvíkar kommunala Starvsmannafelag og Klaksvíkar kommunu, ella eftir sáttmála við avvarðandi yrkisfelag, treytað av Landsstýrisins løyvi.

Nærri upplýsingar um starvið v.m. kunnu fáast frá Jógvan Clementsen, býráðsskrivara, telefon 56388 lokal 14.

Umsóknir, sum skulu sendast til: **Klaksvíkar Býráð, postbox 2, FR-700 Klaksvík**, skulu vera býráðnum í hendi í seinasta lagi fríggjadagin 12. apríl 1991.

Klaksvíkar Býráð

Við deyða
Williams

Fáur lærdi so mong so nógv!

Hetta fór sum ein tanka-ylur ígjøgnum teg, tá deyðsboðini av William Heinesen frættust.

So kunnu Niðagrisar, Marmenlar, Sjóðregil og annað smákrutl sussa í móti og andøva sum tað vil... t.d. um at og hvi William skrivaði á donskum. Fáur skrivaði meira íheimligt um land okkara og fólk enn hann, hóast á donskum máli.

Hvør tanki, kensla, darrandi nerv og andadráttur úr skýfer, landslag frá strond til Guds gólv á Skælings tindi; hvørt mannalyndi í søgum Williams hevur stig-ið síni jarðaldarstev á føroyskari grund. Andblást av skaldsins alheims list, lyft og loyst úr tølendi heimføðis-skapi — til skaldskap — av tí slagi, sum øll fólkasløg skilja.

William kveikti kenslur og tankar hjá einum og hvørjum, ið ikki, sum trøllið í Dovrafjellum, altið «var sær sjálvum nokk!»

Tá William Heinesen fylti 90, hoyrði eg ein føroyskan mentamann

spjaða tey leysatiðindi, sum nú vóru tikin upp aftur í minnissending í danska útvarpinum, — at føroyingar ikki løsu og dæmdu William Heinesen. Hetta er statistikkur og misvísandi pástandur av tómtasta slag.

So kundu vit sagt tað sama um Strindberg og sviar, Ibsen og norðmenn, Aksel Sandemose og danir og fyrri tað H.C. Andersen, Janus skald og Pól F. — tann tíð tað var. Listamaðurin ið skarar framúr vil altið mæta teimum, ið skýggja hann.

William var vit, og vit vóru hansara sum hann var okkara. Fáur sum fór mundi fáa frægari talandi tøkki í tøg.

Føroyar hava fostrað William, teimum vigdi hann sin skaldskap. Fólk tess og lyndi fingur frá honum vit og flog, — sum Ovid gav fornøld, Homer gav Hellas og William Shakespeare gav leikum og lærdum. Ríkidømi og læra til allar tíðir.

William er farin. Skaldið lætta, lærda og djúpa, verður altið at liva.

*Se i dybet af din broders øje
guden Tsjeloveks ansigt,
det stærke og snildrige,
det varme og hjælpsomme,
det afsindige og destruktive,
det hadefuldt seluftørende,
det rådvilde og ufærdige:
dit eget ansigt.*

(úr yrkingini «Guden Tsjelovek» 1972)

Eyðun Johannessen

